

1. POCHLEBNY (25) ai

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg m N pochlebny (5). ◇ G pochlebn(e)go (1). ◇ A pochlebn(e)go (2). ◇ f N pochlebna (5). ◇ G pochlebn(e)j (1). ◇ A pochlebną (3). ◇ L pochlebn(e)j (1). ◇ n N pochlebn(e) (1). ◇ I pochlebnym (1). ◇ pl N m pers pochlebni (1). subst pochlebn(e) (2). ◇ G pochlebnych (1). ◇ A subst pochlebn(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Postępujący wobec kogoś tak, aby uzyskać jego względy, najczęściej: chwalcący go, przytakujący; assentatorius Modrz; adulabilis, adulatorius, captatorius Cn (25) : BielŻyw 107; RejZwierz 116; Przyaciela pochlebnego iako poznać. RejZwierz 89 marg, B, 89, Bbbv; Ráyce także Senat Rzymfki wrádzili polać do nich [do pospólstwa] polty mądre á roftropne/ coby ná ich ftronę áni ná Pátrycyufow nie byli przychylni álbo pochlebni BielKron 107v.

Szereg: »pochlebny a omylny« (1): Trzeci záfię [przyjaciel] będzie pochlebny á omylny/ czo około ciebie dziwnemi hánfzlaki á rozlicznymi wymyflty będzie záfkákował/ iákoby cie łobie zwiodł á fpowinowácił/ á pożytki od ciebie iákie takie odnošł. RejZwierz 89.

W przen (1) : Pochlebna gębá nic wíeczy nie vmie/ Iedno czo wyłgác RejZwierz 216v.

Przen (4) : ábychmy thákież pyeczą á pilność záwždy miewáli o takich wíeczy/ kthorzy łobye nic pomoc nie mogá/ niźli o takich kthorym ten márnny á pochlebny fwiát flúży zewłżąd á pochlebuie/ á ze włżąd fie ftára o potrzeby á o opátrzenie ich. RejPos 255v; tak fię ty fwiętym gniewem zápalay ná ciáło y cielefność twoię/ ktora iest zwodnicá pochlebna/ zdradzáiácá dułżę twoię/ gdy cię do złego wiedzy. SkarŻyw 321; Wrocił fropi Acheron żonę [Orfeuszowi] [...] Bowiem lutnia y pochlebne ftrony Wyłudźiły iá od ftrálfzney Perfephony. KlonŻal Dv.

a) Pomyślny (1) : Co łczęściu dufafz, ktore mydlić oczy Zwykło, pochlebny gdy fię kołem toczy. KlonKr D2v.

a. Zawierający pochlebstwa (12) : BibRadz 1.Thess 2/5; Boże day áby włzem przełozonym takie przypominania winfzowne bywály/ á czuć fie w nich chćieli/ opuściwłzy włztyki orátorye pochlebne BielKron 403v; RejPos 186v; Abowiem ty pochlebne głofy/ choći fie tak zda iż cie przeftzegáią/ á iźci rzkomo wiernie życzą/ máią być przedfię pilnie wważáne RejZwierz 92; Abowiem nigdyłmy nie byli doznáni w powieści pochlebney [in sermone adulationis] WujNT 1.Thess 2/5.

W połączeniach szeregowych (2): KrowObr 99; Powiedz co lepfza/ iefli prawdá przykra/ Iefli łęž fkryta/ pochlebna á chytra. RejZwierz 216v.

W przeciwstawieniu: »pochlebny ... przykry« (2): Nie możefz thák rzec/ wolę łęž pochlebna/ Niź prawdę przykrá lecz ná włzem potrzebną. RejZwierz 216v, 216v.

W charakterystycznych połączeniach: pochlebne(-a) głofy, łęž (2), mowa (5), oratoryja, powieść (2), wołanie.

Szeregi: »łagodny i pochlebny« (1): Do łagodnych y pochlebnych [blandas et assentatorias] mow przyftąpił y ten obyczáy/ włztykę náłżę mowę raczeniem/ álbo wálfzmościami nádźiewác ModrzBaz 60.

»słodki a (i) pochlebny« (3): Abowiem tákowi [*falszywi nauczyciele*] nie Krytułowi Pánu náłze^{mv} fluzą/ ále fwemu brzuchowi/ przes flodką á pochlebną mowę/ zdradzáią fercá proŝtych ludzi. *KrowObr* 98v, 99 [2 r.]. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

Cf **NIEPOCHLEBNY**

EW, (JDok)